

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3780/2024
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општински правобранилац општине Власотинце, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2301/2022 од 17.06.2022. године, у седници одржаној дана 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2301/2022 од 17.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2301/2022 од 17.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 623/20 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због мање исплаћене зарада за месец септембар 2011. године исплати износ од 572,50 динара са законском затезном каматом од 06.10.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на дуговани износ обрачуна и код надлежних фондова у корист тужиле уплати доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2301/2022 од 17.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиље за накнаду штете због мање исплаћене зараде и уплате доприноса за месец септембар 2017. године у износу од 572,50 динара, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 104. став 1. и 105. Закона о раду у вези са чланом 6. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 34/2001, 62,2006 - др закон, 63/2006 и 116/2008). Код утврђења да је тужилца током септембра месеца 2017. године одсуствовала са рада два радна сата, због чега јој је умањена зарада за 572,50 динара, нема незаконитог поступања тужене и нису испуњени услови за примену одредбе члана 172. ЗОО. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено о истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 01.10.2020. године. Вредност предмета спора је 572,50 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па из наведеног разлога ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**